

938

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 12 maja 2003 r.

w sprawie przekazywania informacji przez armatora statku przewożącego ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające

Na podstawie art. 10a ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb oraz zakres przekazywania przez armatora statku przewożącego ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające informacji o rodzaju przewożonego ładunku, zamierzonej trasie i czasie podróży oraz stanie bezpieczeństwa statku — dyrektorowi właściwego urzędu morskiego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „IMO”, należy przez to rozumieć Międzynarodową Organizację Morską;
- 2) „Kodeksie IMDG”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych, o którym mowa w obwieszczeniu Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie niektórych przepisów do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r., wraz z Protokołem, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. Urz. Min. Infr. z 2002 r. Nr 11, poz. 47);
- 3) „Kodeksie IBC”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy kodeks budowy i wyposażenia statków przewożących niebezpieczne chemikalia luzem, przyjęty w 1983 r. przez Komitet Bezpieczeństwa Życia na Morzu IMO — rezolucją MSC. 4 (48), zmodyfikowany w 1985 r. przez Komitet Ochrony Środowiska Morskiego IMO — rezolucją Nr MEPC. 19 (22);
- 4) „Kodeksie IGC”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy kodeks budowy i wyposażenia statków przewożących skroplone gazy luzem, przyjęty w 1983 r. przez Komitet Bezpieczeństwa Życia na Morzu IMO — rezolucją Nr MSC.5 (48);
- 5) „Kodeksie ISM”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy kodeks zarządzania bezpieczną eksploatacją statków, przyjęty w 1993 r. przez Zgromadzenie IMO — rezolucją Nr A. 741 (18);

6) „Kodeksie INF”, należy przez to rozumieć Kodeks bezpiecznego przewozu statkami napromieniowanego paliwa jądrowego, plutonu i wysokopromieniotwórczych odpadów w pojemnikach, przyjęty w 1993 r. przez Zgromadzenie IMO — rezolucją Nr A. 748 (18);

7) „Konwencji SOLAS”, należy przez to rozumieć Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974 r., sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974 r., sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321);

8) „Konwencji MARPOL 1973/78”, należy przez to rozumieć Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r., sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101).

§ 3. 1. Armator statku przewożącego ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające, opuszczającego port położony w polskich obszarach morskich, przekazuje dyrektorowi właściwego urzędu morskiego informacje, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—11, najpóźniej w chwili opuszczenia portu przez statek.

2. Armator statku zdążającego do portu lub kotwiczowiska położonego w polskich obszarach morskich przekazuje dyrektorowi właściwego urzędu morskiego informacje, o których mowa w § 4, najpóźniej w chwili opuszczenia przez statek portu załadunku.

3. Jeżeli w chwili opuszczenia portu nie jest znana nazwa portu przeznaczenia lub kotwiczowisko, to informacje, o których mowa w § 4, przekazuje się najpóźniej w chwili ustalenia trasy podróży statku.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1—3, armator może przekazać za pośrednictwem agenta morskiego lub kapitana statku.

§ 4. 1. Informacje, o których mowa w § 3, zawierają w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne statku, takie jak: nazwa, sygnał rozpoznawczy, numer identyfikacyjny IMO;
- 2) przynależność państwową statku;
- 3) nazwę portu przeznaczenia;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1361.

- 4) nazwę portu, w którym dokonano załadunku ładunków niebezpiecznych lub zanieczyszczających;
 - 5) przewidywany czas wyjścia z portu załadunku (czas lokalny ETD) i przybycia do portu przeznaczenia (czas lokalny ETA);
 - 6) plan zamierzonej trasy podróży;
 - 7) liczbę osób na pokładzie statku;
 - 8) dane o armatorze, takie jak: jego nazwa, siedziba, adres, telefon, faks, e-mail;
 - 9) informacje dotyczące ładunku towarów niebezpiecznych lub zanieczyszczających, a w szczególności:
 - a) prawidłową nazwę techniczną przewożonego towaru,
 - b) numer identyfikacji towaru UN (Organizacji Narodów Zjednoczonych), jeżeli istnieje,
 - c) klasę szkodliwości towaru określoną według klasyfikacji przyjętej przez IMO w Kodeksach: IMDG, IBC, IGC,
 - d) klasę statku określoną przez IMO według Kodeksu INF,
 - e) kategorię szkodliwości substancji określoną według załącznika II i III do Konwencji MARPOL 1973/78,
 - f) ilość towarów i ich lokalizację na statku, a jeżeli towary te są przewożone we własnych, przenośnych opakowaniach — znaki identyfikacyjne tych opakowań,
 - g) oświadczenie o zgodności opakowania i oznakowania towaru z wymogami Kodeksu IMDG;
 - 10) oświadczenie, że statek posiada listę lub manifest albo odpowiedni plan ładunkowy, określający szczegóły dotyczące ilości oraz lokalizacji na statku przewożonych towarów niebezpiecznych lub zanieczyszczających;
 - 11) adres podmiotu, pod którym można otrzymać bardziej szczegółowe informacje o statku i przewożonym ładunku;
 - 12) informację dotyczącą stanu bezpieczeństwa statku, a w szczególności:
 - a) oświadczenie, że statek posiada ważne dokumenty wymagane przepisami Konwencji SOLAS i Konwencji MARPOL 1973/78,
 - b) oświadczenie, że statek jest zarządzany zgodnie z wymogami Kodeksu ISM.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane do dyrektora właściwego urzędu morskiego za pośrednictwem kapitana albo bosmana portu:
- 1) przy użyciu elektronicznych środków przekazu informacji lub innych środków technicznych używanych przez odbiorcę informacji;
 - 2) bezpośrednio lub za pośrednictwem agenta morskiego statku.
- § 5. Armator za pośrednictwem agenta morskiego albo kapitana statku jest obowiązany niezwłocznie poinformować dyrektora właściwego urzędu morskiego o każdej zaistniałej zmianie dotyczącej przekazanych informacji, o których mowa w § 4.
- § 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

939

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 22 maja 2003 r.

w sprawie nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi na terenach zamkniętych

Na podstawie art. 10 ust. 1a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych;
- 2) zakres i tryb sprawowania nadzoru nad pracami, o których mowa w pkt 1 — na terenach zamkniętych niezbędnych dla obronności państwa.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „ustawa” — ustawę z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) „tereny zamknięte” — tereny, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy.

§ 3. Na terenach zamkniętych nadzorowi podlegają następujące rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych:

- 1) zakładanie i modernizowanie podstawowych i szczegółowych osnów geodezyjnych;